

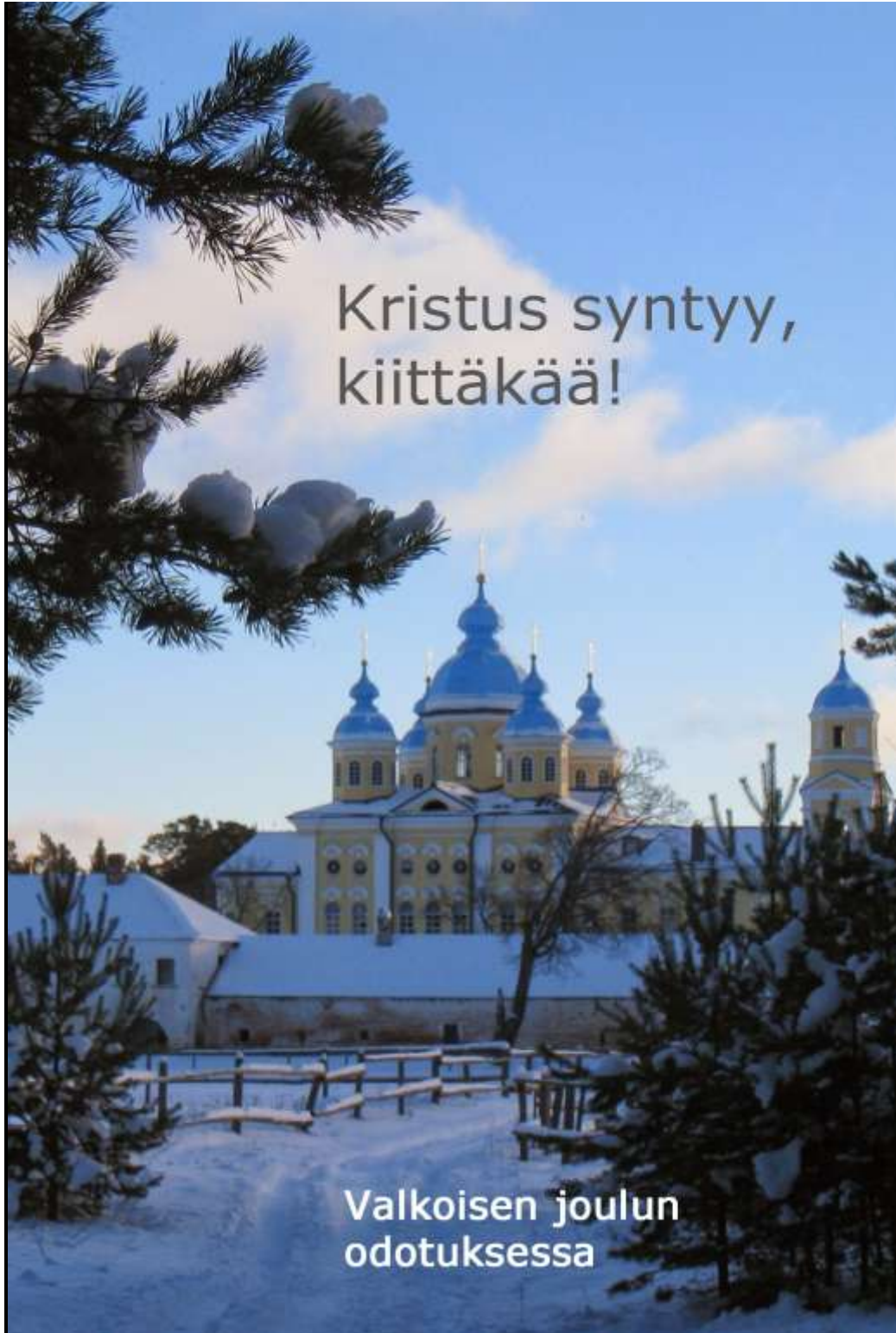

KONEVITSA RY

JÄSENTIEDOTE 3/2015

Kristus syntyy,
kiittäkää!

Valkoisen joulun
odotuksessa

JÄSENTIEDOTE 3/2015 JOULUKUU 2015

- 3 Konevitsa ry:n hallitus 2015**
- 3 Igumeni Aleksandrin joulutervehdys**
- 4 Konevitsan ja igumenin vuosi 2015, igumeni Aleksandr**
- 6 Luostarin kuulumisia, Helena Pavinskij**
- 10 Muistoja Konevitsasta, Pekka Sankilampi**
- 12 Pyhiinvaelluksella Puolassa 15.-22.9.2015,
Riitta Vainikka**
- 17 Pyhä kateus, Heikki Jääskeläinen**
- 18 Konevitsa ry:n säännöt**
- 20 Kutsu Konevitsa ry:n sääntömääräiseen
vuosikokoukseen 6.2.2015**
- 21 Konevitsa ry:n seinäkalenteri 2016**
- 22 Jäsenmaksun 2015 ehtii vielä maksaa**
- 23 Hallitus kokoontui Joroisissa**
- 23 Konevitsa-kvartetin joulukonsertti Pyhän Georgios
Voittajan tsasounassa**

KONEVITSA RY:N HALLITUS 2015

**Heikki Jääskeläinen,
puheenjohtaja**

Soittajantie 3 L 85,
00420 Helsinki
045 8551885
heijaa@saunalahti.fi

**Jarmo Ihalainen,
sihteeri ja taloudenhoitaja**

Kauppakatu 19 C 18,
78200 Varkaus
040 747 5200
jarmo.ihalainen@ektenia.fi

Kirsi Fahler

Merivalkama 20 A 16,
02320 Espoo
040 744 6536
k.fahler@gmail.com

**Veikko Muuronen,
varapuheenjohtaja
pienryhmien jäsenmatkat**

Kivitaskunkatu 7,
53950 Lappeenranta
0400 865 814
veikko.muuronen@pp.inet.fi

Hannele Rannisto

Aunessalmenkatu 2,
34240 Kämppiemi
040 700 9949
hannele.rannisto@kolumbus.fi

Marja Rautava

Sölvenkuja 6,
78300 Varkaus
050 364 2189
marjakatariina@gmail.com

**Asta Rosenström-
Fortelius**

Punahilkantie 2 A 1,
00820 Helsinki
044 31 33 740
asta.rosenstrom@gmail.com

Rakkaat Veljet ja Sisaret!

*Onnittelten teitä Herramme Jeesuksen Kristuksen
syntymäjuhlan johdosta!*

*Näinä pyhinä päivinä, kun koko Jumalan kansa viettää
Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen
lihallista syntymää, me uudelleen ja uudelleen
mietimme juhlan tärkeintä aihetta: Lihaksituleminen
antaa ihmiselle uudelleen mahdollisuuden lähestyä
Jumalaa, vastata Hänen askeliinsa, jotka on otettu
kohti jokaista meistä. Muistaen, että Jumala on
Rakkaus, me kaikki pyrimme lähestymään Häntä
rakkauden tekojen kautta.*

*Syntymäjuhla on rukouksen ja ilon aikaa, ihmeen
odottamisen aikaa, kevään odottamisen aikaa.
Valaiskoon jouluiloin valo myös tulevia tapaamisiamme,
olkoon kanssanne Jumalan armo, olkoon
ohjenuoranamme pyrkimys olla Kristuksen kanssa!*

Igumeni Aleksandr

Konevitsan ja igumenin vuosi 2015

Vuosi 2015 ei ollut kaikkein helpoin. Vaikea tilanne maailmassa heijastui myös venäläis-suomalaisiin suhteisiin. Kuitenkaan se ei asettanut esteitä Konevitsan luostarin ystävälle.

Luostarimme 625-vuotispäivä lähestyy. Meneillään oleva vuosi oli rikas Jumalan siunauksista. Konevitsan luostarin hengellinen esimies, Viipurin ja Priozerskin piispa **Ignati** vihki piispallisesti saarella kummankin skiitan, Kasanin ja Konevitsan, Kasanilaisen Jumalanäidin ja Konevitsalaisen Jumalanäidin kirkot sekä samoin Pietarin podvorjen Konevitsalaisen Jumalanäidin kirkon.

Pyhittäjä Arseni Konevitsalaisen muistopäivänä meille palautui Konevitsalaisen

Jumalanäidin ikoni, joka ennen viimeistä sotaa oli Konevitsan skiitan kirkon ikonostaasissa. Tämän kopion oli vienyt saarelta ja säilyttänyt neuvostoupseeri **Viktor Vasiljevitch Zharov**. Hänen kuolemansa jälkeen jälkeläisensä luovuttivat ikonin Oranienbaumissa (nykyinen Lomonosovin kaupunki) sijaitsevaan pyhän Spiridon Trimifuntskin kirkkoon, missä se oli täydellisesti restauroitu.

Tieto ikonista saatiin ikään kuin sattumalta. Vuoden 2014 lopussa pyhän Spiridonin kirkossa kävi riippumatta toisistaan kaksi pyhiinvaeltajaa, jotka usein käyvät Konevitsan luostarissa. Kumpikin tunnisti ikonin ja samana kalenteripäivänä ilmoittivat siitä meille. Kävin kirkossa jumalanpalveluksessa, ja tehtiin päätös ikonin palautta-

misesta Konevitsaan. Pyhän Spiridonin kirkkoa varten maalattiin Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin toisinto.

Paljon on suoritettu myös talouspuolen töitä. Koko vuoden ajan Pietarin Utkina Zavodj -telakalla jatkui luostarin Konevitsa -laivan remontti. Toivomme, että vuoden 2016 purjehduskauden aikana uudistettu laiva voi ottaa kannelleen sekä pyhiinvaeltajia että tavarakuormia, jotka ovat välttämättömiä saarella. Laivan poissaolo jarrutti töitä itse saarella. Kuitenkin on suoritettu luostarin laiturin vieressä pohjan syventämistöitä, on jatkettu uuden eläinsuojan rakennuksen sisätöitä, museossa on tehty pintaremonttia.

Tietysti mieleen tulevat rukoukselliset tapaamiset, niiden joukossa tapaamiset suomalaisten ystäviemme kanssa. Niitä on ollut paljon.

Konevitsan luostarin hengellisen esimiehen, Viipurin ja Priozerskin piispa Ignatin siunauksella kävin Keiteleen Hiekassa, osallistuin siellä pyhittäjä Arsenin muistopäivän

palveluksiin ja tapahtumiin. Yhdessä muutamien veljestöni jäsenen kanssa vierailin Heinäveden Valamon Kristuksen kirkastamisen luostarissa pyhittäjäisen Sergein ja Hermanin muistopäivänä ja osallistuin luostarin johtajan arkkimandriitta Sergein nimipäiväjuhlaan.

Arkkimandriitta **Sergei** vuorostaan osallistui Konevitsassa pyhittäjä Arsenin muistopäivän viettoon ja yhdessä Valamon luostarin varajohtajan ja henkilökunnan osan kanssa oli mukana Konevitsan skiitan Konevitsalaisen Jumalanäidin kirkon vihkimisessä. Kasanin skiitan Kasanilaisen Jumalanäidin kirkon vihkimisessä taas oli mukana rovasti **Leo Iltola** ja suomalaisten pyhiinvaeltajien ryhmä. Perinteisesti luostarissa työskenteli suomalainen talkooleiri, kävi suomalaisia pyhiinvaeltajaryhmiä. Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin muistopäivänä luostarissa käväisi Joensuun piispa **Arseni** pienen pyhiinvaeltajaryhmänsä kanssa.

Igumeni Aleksandr

Kasanin ja Kasanilaisen Jumalanäidin kirkon vihkiminen 21.7.2015.

Luostarin puutarhassa. Tällä kertaa Valamossa Heinävedellä 27. kesäkuuta.

Luostarin kuulumisia

Tämän vuoden kesällä ja syksyllä on Konevitsan luostarissa ollut merkittäviä tapahtumia.

Konevitsan luostarissa vietetyn pyhittäjä Arsenin muistojuhlan jälkeen Konevitsasta 27.6. Valamon luostariin saapuivat igumeni **Aleksandr**, munkkidiakoni **Diodor** ja munkki **Lev**. Heidän mukanaan oli museon hoitaja **Anna Voskresenskaja**. He osallistuivat pyhittäjäisien Sergei ja Hermanin muistojuhlan palveluksiin, olivat mukana arkkipiispan Sergei nimipäiväjuhlassa, kävivät Lintulan luostarissa ja viimeisenä päivänä 29.6. toimittivat liturgian pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin juhlanä. Risteily Sergei -laivalla oli erityisen mielenkiintoista.

Konevitsan luostarin hengellinen esimies, Viipurin ja Priozerskin piispa **Ignati** vietti 4.-5.7. Viipurissa piispuutensa 10-vuotisjuhlaa. Vigilian toimittivat neljä piispaa: Viipurin ja Priozerskin **Ignati**, Kronstadtin **Nazarij**, Armavirin ja Labinskin **Ignati** ja Mahatshkalan ja Groznin **Varlaam**. Juhlaliturgiaa johti Pietarin ja Laatokan metropoliitta **Varsonofij**, hänen kanssaan

palvelivat yllä mainitut piispat ja yli 20 pappia. Näiden joukossa kutsuttuna oli myös Valamon luostarin johtaja, arkkipiispan **Sergein**. Liturgian jälkeen oli yhteinen juhla-ateria hotelli Druzhban taakse järjestetyissä isoissa teltoissa. Puheita pidettiin paljon, tunnelma oli korkealla.

Kaikkihan me tiedämme, että Konevitsan luostarin kaikki kirkot ja tsasounat on aikanaan vihitty papillisesti ja niissä on toimitettu jumalanpalveluksia. Nyt piispa Ignati päätti vihkiä kirkot piispanillisesti, mikä tarkoittaa kirkon täydellistä pyhittämistä.

Kasanilaisen Jumalanäidin ikonin juhlanä 21.7. luostarin hengellinen esimies vihki Kasanin skiitan Kasanilaisen Jumalanäidin ikonin muistolle pyhitetyn kirkon. Vihkimiseen osallistui Suomesta rovasti **Leo Iltola**. Mukana oli myös Konevitsa ry:n puheenjohtaja **Heikki Jääskeläinen** pyhiinvaellusryhmän kanssa. Puheessaan piispa Ignati kiitti isä Leoa, että hän vuodesta vuoteen jaksaa saapua Konevitsaan. Samalla Esi-paimen tervehti myös suomalaisia pyhiinvaeltajia.

Piispa Ignatin piispuuden 10-vuotisjuhlaliturgia Viipurissa 5.7. toimitettiin Pietarin ja Laatokan metropoliitta Varsonofin johdolla.

Nuorten leirikeskuksen paviljonki palvelee paitsi nuoria myös luostarin kokoustilana.

Samana iltana piispa Ignati vihki Konevitsan skiitan taakse, urheilukentän viereen rakennetun paviljongin, jossa leirillä olevat lapset sateen sattuessa voivat pelata pelejä ja viettää aikaansa. Siellä voidaan myös pitää erilaisia neuvotteluja ja keskusteluja.

Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin juhlan aattona 22.7. piispa Ignati toimitti luostarin pääkirkon yläkirkossa juhlagigilian. Aamulla 23.7. hän matkusti Sapjornojeen, jossa vuorossa oli Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonille pyhitetyn kirkon piispallinen vihkiminen.

Saarella sinä päivänä liturgiaa johti igumeni Aleksandr vierailevan papiston avustamana. Liturgian jälkeen ristisaatossa kannettiin Konevitsan skiitalle pyhittäjä Arsenin juhlanäidän palautettua vanhaa Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonia, joka vuosittain tullaan tuona juhlanäidän viemään Konevitsan skiitalle ja palauttamaan pääluostariin vasta, kun viimeinen lastenleiri Konevitsan skiitalle on pidetty.

Ns. VIP -talon alueelle on muutama vuosi sitten rakennettu Borikselle ja Glebille omistettu tsasouna. Tänä vuonna pyhien hurskaiden marttyyrien Boriksen ja Glebin muistopäivänä 6.8. igumeni Aleksandr toimitti ensimmäisen kerran liturgian tässä tsasounassa.

Piispa Ignati oli päättänyt vihkiä piispallisesti myös Konevitsan skiitan kirkon. Tämä tapahtui 3.9., jolloin Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin kirkko sai lopullisen vihkimyksen. Päivä oli ajoitettu Valamon luostarin ryhmän mukaan. Arkkimandriitta Sergei, pappismunkki **Mikael**, viisi Valamon luostarin yksikkövastaava, rovasti **Olavi Matsi**, **Veikko Muuronen** ja allekirjoittanut vierailivat Konevitsassa 31.8. - 3.9.2015. Igumeni Aleksandr oli kovasti toivonut, että valamolaiset olisivat mukana kirkon vihkimisessä.

Vihkimistä seuranneen liturgian lopussa piispa Ignati tervehti kaikkia vieraita ja kiitti mm. Valamon luostaria panoksesta Konevitsan luostarin jälleenrakentamiseen. Hän lausui myös suuren ilon siitä, että Valamon luostarin isät ja pyhiinvaeltajat osallistuivat juhlaan. Esipaimen jakoi myös joitakin juhlaa varten valmistettuja Konevitsan skiittaa esittäviä hopeisia tauluja. Sellainen luovutettiin mm. arkkimandriitta Sergeille.

Arkkimandriitta Sergei esitti syvän kiitollisuuden, että hän ryhmänsä kanssa sai olla mukana vihkijuhlassa ja palvella liturgiassa. Samalla hän muistutti, että 3.9. oli entisessä Konevitsassa juhlapäivä, jota edelleenkin vietetään Valamon luostarissa. Tuona päivänä vuonna 1799 Konevitsalainen Juma-

Arkkimandriitta Sergei, piispa Ignati ja Konevitsan skiittaa esittävä hopeataulu.

lanäidin ikoni oli palautettu Derevjanskan luostarista Konevitsaan melkein 200 vuoden evakkomatkan jälkeen. Veljestön paetessa vuonna 1610 ruotsalaisia hyökkääjiä, he olivat ottaneet toistamiseen ikonin mukaansa. Vaikka Konevitsan luostarin jälleenrakentaminen aloitettiin uudelleen Pietari Suuren käskystä 1718, ikoni oli turvassa lähellä Novgorodia Derevjanskan luostarissa. Piispa Ignati ja igumeni Aleksandr olivat kiitollisia tästä tärkeästä tiedosta ja iloitsivat, että Konevitsan skiitan kirkon vihkiminen oli tapahtunut juuri tänä päivänä.

Liturgian jälkeen oli Konevitsan skiitan taakse ulos katettu notkuvat ruokapöydät. Ilma suosi juhlaa, ja ihmiset nauttivat siitä sekä pöydän antimista vilkkaasti seurustellen. Valitettavasti suomalaisten vieraiden oli kiiruhdettava laivaan, joten emme pystyneet jäämään juhlan loppuun.

Tähän eivät vielä lopu piispalliset vihkimiset.

Myös Pietarin Konevitsan luostarin podvorjen Konevitsalaisen Jumalanäidin ikonin kirkko vihittiin piispallisesti 6.9. Juhlassa luostarista oli mukana igumeni Aleksandr.

Podvorjen johtaja pappismunkki **David** iloitsi suuresti tästä juhlapäivästä.

Jumalanäidin syntymäjuhlanä 21.9. oli Priorskissakin (ent. Käkisalme) entisessä Konevitsan luostarin podvorjessa, nykyisessä hiippakunnan katedraalissa, kirkon vihkiminen.

* * * * *

Juhlakauden jälkeen minulla oli mahdollisuus loka-marraskuun vaihteessa viettää pari päivää hiljaisessa luostarissa. Jokavuotinen dokumentointimatkan jäi lyhyeksi Laatokan näyttävässä taas kerran voimansa. Perjantaina 29.10. aamulla aikaisin lähdin ajamaan Pietarista kohti Sortanlahtea. Sattuivat ensimmäinen tosi liukas keli, mutta pääsin onnellisesti perille. Täyteen tavarilla ja ruokatarvikkeilla lastatulla avonaisella laivalla isä Aleksandrin kanssa pääsimme saareen. Sillä hetkellä oli aivan ihana aurinkoinen ja melkein tuuleton sää. Sinä päivänä ehdin dokumentoida videolle ja kameralla pääluostarin tärkeimmät vuoden aikana tapahtuneet muutokset. Hetki oli aikaa piipahtaa metsäänkin, mutta suppilovahverosaalis jäi tosi pieneksi. Saarella elävä villisikalauma on tonkinut koko saaren läpi ja parhaimmilla sienipaikoillani oli vain käännettyä maata. Harmitti tosi paljon. Luostarin kasvimaakin on kärsinyt sioista, tonkivat neljänneksen perunapellosta, sato jäi vähäiseksi.

Kaikki jumalanpalvelukset toimitettiin jo pyhittäjä Arsenin kirkossa. Pääkirkko oli saatettu jo talvikuntoon. Vain lauantai-aamun liturgia perinteisesti toimitettiin Kasanin skiitalla. Vaelsin yksin pimeässä liturgiaan tarkkaillen tien vierustoja, mutta onneksi sikoja ei sattunut tielleni. Lauantai-päivän aikana sain dokumentoitua "kauko-kohteet", ja igumeni Aleksandr ilmoitti, että seuraavana päivänä, jos Laatokka suo ja saavat jonkun kulkuvälineen, niin minut viedään mantereelle. Myrskyvaroitus oli annettu monelle päivälle eteenpäin. Aamusta asti valmiina piti olla joka hetki. Liturgian

Vargosin kuoppaisen tien varjelija.

ja lounaan jälkeen kävikin komento, että Konevitsan skiitan auto tulee hakemaan ja vie Vargosille, mistä mahdollisesti vene siirtää minut Sortanlahteen. Matkaan lähti myös isä Aleksandr, jonka piti olla seuraavana päivänä Pietarissa. Vankalla rautaveineellä saimme kyydin vaahtopäisen Laatokan yli. Kuoppaisesta Vargosin tiestä ja korkeita laineita lyöneestä "merestä" selkäni ei pitänyt ollenkaan, mutta kotiin oli ajettava.

Kaiken kaikkiaan nämä pari päivää rauhallisessa hiljentyneessä luostarissa ja sen luonnon keskellä olivat erittäin antoisia. Kuljeskelin saarella nauttien välillä aurinkosta, välillä kovasta tuulesta. Iloitsin, että yläkirkkokin alkaa vähän muistuttaa toimivaa Herran huonetta. Nimittäin kesän alusta kaikki lauantai- ja juhlapäivien aattojen sekä sunnuntai- ja juhlapäivien palvelukset on toimitettu siellä. Sain hiljentyä aivan yksin pääkirkossa ja kumartaa pyhittäjä Arsenin pyhäinjännöksiä sekä Konevitsalaista Jumalanäidin ikonia ja muitakin ikoneja. Sain pyytää Konevitsan luostarin suojelijoilta voimia tulevien syksyn ja talven kuukausien ajaksi. Taas kerran totesin, että hiljentyneessä luostarissa pystyy selkeämmin muistamaan sen historian ja hartaana kulkemaan pyhittäjä Arsenin jalanjalkia.

Helena Pavinski

Muistoja Konevitsasta

Mitä minulle tulee mieleen, kun ajattelen Konevitsaa. Mietin niitä kaikkia aikoja, joita olen saanut siellä viettää. Olen ollut siellä usein keväällä, kun talvi on juuri väistynyt ja kylmä nipistelee vielä silloin tällöin napakasti kaikkea – rakennuksia ja ehkäpä vielä ihmisiä ja munkkeja, jotka ovat siellä talven viettäneet. Minulle muistuu yhtenä hienoimmista hetkistä yksi toukokuun loppu, kun pääsimme saarelle luottotalkoolaisten Mirjan ja Tuijan sekä kuopiolaisen Penan kanssa. Itselläni oli takana tosi rankka ja koettelemuksia täynnä ollut työtalvi. Stressi oli ankaraa ja olin kuin räjähtämäsillään oleva kaasupallo.

Kevätaurinko paistoi. Rajamuodollisuudet sujuivat hyvin. Mirja on tosi railakas ”rallimamma”, joka ei sääli eikä pelkää yhtään venäläisten hurjaa liikennekulttuuria, vaan rohkeasti sujahtaa sinne liikenteen sekaan kuin hansikas käteen. Istuimme Penan

kanssa auton takapenkillä hiukan peloisamme. Pääsimme kuitenkin onnellisesti lopulta Sortanlahteen ja vielä sujuvasti laivalla saarellekin.

Saimme kuuliaisuustehtäväksi puutarhatöitä. Mirja ja Tuija menivät pensaiden ja kukkapenkien kimppuun. Pena ja minä pääsimme kasvimaalle. Pena oli ennen eläkkeelle jäämistään

puutarhuri ja näin siirryimme Penan ammattitaitoa vaativiin töihin. Pena osasi hiukan venäjää ja oli innokas ornitologi. Hän tiesi linnuista paljon. Puutarhan vastaavana oli silloin diakoni Bogdan, mahtavaääninen entinen oopperalaulaja. Läheisen männynlatvaan istahti lintu nokkimaan puuta. Pena katsoi lintua kiikarilla. Selasi hetken venäjän sanakirjaa ja sanoi Bogdanille, että nyt siinä puun latvassa istuu harvinaisen valkoselkätikka! Bogdan mulkaisi puun

latvaan ja sanoi: "Ei se ole tikka. Se on lintu!" Meilläpä ei ollut siihen mitään lisättävää. Työnjohtajan sana on laki. Lintu – se onneton tikkaparka lehahti kohta omille teilleen uusien lintubongareiden ihailtavaksi. Me kumarruimme taas porkkanapenkimme pariin jatkamaan uurastusta.

Puutarhatöiden jälkeen saimme kuuliaisuus-tehtäväksi rantakahvilan rakennustyömaan yhdessä venäläisten kavereiden kanssa. Varajohtaja Svjatoslav oli sahanut mahtavista mäntytukeista moottorisahalla paksuja lattialankkuja, jotka meidän piti siirtää sahauspaikalta kahvilan lattiaan rannalle. Tuossa vaiheessa en tiennyt, että kaverillani Penalla oli sydämentahdistaja. Hän teki raskaita töitä kuten muutkin. Tosin hän sanoi välillä: "Huh huh! Huilataan!"

Eikä minulla ollut mitään sitä vastaan, kun hiki oli itsellenikin. Aurinko paistoi ja kevät oli kauneimmillaan. Huolet ja arkiset murheet olivat kaikonneet kauas. Nostelimme lankkuja paikoilleen, kävimme ruokailussa ja usein tulimme ruoan jälkeen kahvilan aurinkoiselle seinustalle pienille ruokaperäisillekin, kun aikataulu antoi siihen mahdollisuuden.

Itse kävin iltaisin kävelyretkillä. Yhtenä iltana olin Hevoskivellä. Koko Hevoskiven ympäristö oli täynnä kukkivia valkovuokkoja. Ilma oli lämmin. Ojentauduin siihen valkovuokkoniitylle pitkäkseni ja katselin perhosia, jotka liihottelivat kukissa. Koko talven sisääni keräämä stressi ja ahdistus purkaantui viimeistään siinä kukkakedolla tehokkaasti. Suljin silmäni ja ympärilläni olevien suurten kuusien pihka ja eri kukkien tuoksu siirsivät minut jonnekin todella kauas arkisista huolista ja murheista. Silloin alkoi ihan lähelläni kukkia myös käki. En laskenut kuinka montaa kertaa se kukahteli, kun sen kukkuminen jatkui ja jatkui vaan. Silläkin tuntui olevan kevään riemun pullistama rinta ja sen käki antoi todella

purkautua elämänilona. Tein ristinmerkkejä ja kiitin Jumalaa tästä hienosta hetkestä.

Työt rannalla jatkuivat kahvilarakennuksen parissa. Viikko mennä vierähti tosi nopeasti ja koitti kotiinlähdön aika. Kaikilla meillä neljällä oli todella hienot muistot koko tästä keväisestä viikosta. Pakkasimme tavarat Sortanlahdessa taas Mirjan autoon. Penan kanssa istuimme taasen siellä takapenkillä ja kurkistelimme reppujemme ja laukujemme välistä hurjasti ohi viliseviä maisemia. Mirja kaasutteli kuitenkin meidät turvallisesti Suomeen. Lappeenrannassa tiemme erkanivat. Minä ja Tuija läksimme Jyväskylään ja Mirja ja Pena jatkoivat Kuopioon.

Saimme kuulla suuren suru-uutisen parin päivän kuluttua. Pena oli päässyt onnellisesti kotiin. Seuraavana aamuna hän oli kuitenkin saanut sydänkohtauksen ja siirtyi tuonilmaisiin.

Hän ei kuitenkaan malttanut tehdä talkootöitä kuten opetti: "Otetaan pojat rauhallisesti!"

Kuitenkin se hänen viimeinen viikkonsa, jonka hän täällä maan päällä sai elää, oli varmaan hänelle onnellinen. Seuraavana keväänä kävelin Konevitsassa Laatokan rannalla yhtenä iltana.

Löysin rantahiekasta suuren ehkä kalkkunanmunan kokoisen ja tumman kiven. Siihen oli uurtunut vaalealla kivellä ikään kuin myrskyinen meren ranta tyrskyineen. Pari puutakin oli siinä rannalla ja hienointa oli täysikuu, joka oli kiven "taivaalla". Pietarin taideakatemiasta oli luostarissa yksi talkoolaispoika. Hän maalasi kiveen Konevitsan luostarin ja kirjoitti siihen muistolauseen Penalle. Mirja vei kiven Penan leskelle. Kivi on nyt Penan haudalla muistona Konevitsan luostarista.

Pekka Sankilampi

Arkkimandriitta Sergein johtama 17 pyhiinvaeltajan ryhmä.

Pyhiinvaelluksella Puolassa 15.-22.9.2015

Kauan odotettu pyhiinvaellusmatka Puolaan toteutui vihdoin, kun Ortodoksinen Veljestö ry:n johtaja arkkimandriitta **Sergei** johdatteli 17 hengen ryhmän matkaan Helsinki-Vantaan kentältä. Kaikki sujui mutkattomasti lippujen, aikataulujen, maksujen ja sen sellaisten sekä tulkkauksen kanssa, koska niistä vastasi Veljestön sihteeri **Helena Pavinskij**.

Tätä matkaa en voinut jättää väliin, kun oli mahdollisuus päästä mukaan. Olin joskus ollessani Konevitsa ry:n puheenjohtaja tai taloudenhoitaja esittänyt toiveen lähteä sinne. Toiveeni liittyi siihen, että Konevitsa ry:n tiedotetta painettiin tuolloin Bialystokissa Orthdruk -kirjapainossa ja jonkin verran jouduin käymään kirjeenvaihtoa näiden ystävällisten ihmisten kanssa. Tuolloin muodostui ongelmaksi aika. Ehdotin pidentettyä viikonloppua, mutta siihen ei suos-

tuttu. Sanottiin, että viikko vähintään. Silloin oli vaikea järjestää viikkoa Puolaa varten. Nyt meitä oli mukana neljä henkilöä, jotka olemme tai olemme olleet Konevitsa ry:n hallituksessa ja lisäksi ryhmässämme oli yhdistyksemme jäseniä.

Puolitoista ensimmäistä päivää vietimme Varsovassa asuen pyhien Kyrilloksen ja Metodiuksen Ortodoksinen kulttuurikeskuksen hotellissa ja tutustuen viereiseen Maria Magdaleenan kirkkoon ja sen alakirkkoon, Pyhän Kolminaisuuden tsasunaan vanhan kaupungin laidalla, ja pyhän Johannes Klimakoksen hautausmaakirkkoon, sen alakirkkoon ja hautausmaahan sekä kulttuurikeskuksen tsasunaan ja ortodoksiseen museoon. Lisäksi meille oli järjestetty tutustumista puolalaiseen keittiöön, kuninkaan linnaan, kuninkaan kesäresidenssiin Lazienkipuistossa, kaupunkikiertoajelua.

Itseksemme kävimme vielä tutustumassa suomalaisten arkkitehtien Lahdelman ja Mahlamäen suunnittelemaan Puolan juutalaisten historian museoon. Vanha kaupunkiin tuli kierrettyä. Varsovassa kohokohta oli Hänen Autuutensa Varsovan ja koko Puolan metropoliitta **Savvan** tapaaminen.

Kolmantena päivänä matkamme jatkui sinne Bialystokiin, mihin olin toivonut joskus pääseväni. Bialystokin seutu on Puolan ortodoksisinta seutua. Puolassa on ortodokseja vähän yli yksi prosenttia väestöstä, kuten Suomessakin. Lukumäärä on kuitenkin ihan toinen, kun asukasmäärä Puolassa on noin kolmekymmentäkahdeksan miljoonaa. Mielikuvissani olin ajatellut Bialystokin pieneksi kyläksi, mutta sehän onkin lähes kolmensadantuhannen asukkaan kaupunki. Kirkkoja on paljon. Katolisia sekä ortodoksia. Pieniä ja isoja.

Heti tulopäivänä pääsimme tutustumaan ikonimuseoon ja kirjapainomuseoon kuin myös tähän Orthdruk -kirjapainoon sekä siellä painettavan maallikkojen toimittaman vain ortodoksisen kirkon asioista ja uutisista kertovan (neljällä kielellä uutisia) lehden "Przeglad Pravoslawny" toimitukseen. Vielä mahtui päivän ohjelmaan kolme kirkkoa. Yksi jätettiin väliin, kun bussinkuljettaja oli niin väsynyt. Hänhän oli jo aamulla ajanut Varsovaan hakemaan meitä. Kävimme Pyhän Hengen kirkossa, Uspenien kirkossa ja Johannes Teologin kirkossa, missä osallistuimme akatistokseen ja kävimme vielä heidän Nikolai Serbialaiselle pyhitetyssä kotikirkossa seurakuntatalossa.

Ohjelma jatkui seuraavina päivinä Bialystokissa: Nikolaoksen katedraali, Michalowossa puinen iso Pyhän Nikolaoksen kirkko, Grodekissa Jumalan äidin syntymän kirkko, Bialystokissa Georgios Voittajan kirkko, missä osallistuimme varhaiseen liturgiaan sunnuntaiaamuna, Bielsk Poldaskissa arkkienkeli Mikaelin kirkko ja ikonikoulu sekä Ylösnousemuksen kirkko. Hajnowkassa Pyhän Kolminaisuuden katedraali, missä ilahduin alttarista näkyvästä Konevitsalaisen

Jumalanäidin ikonista sekä kirkkosalin yhdestä pylväässä olleesta Ksenia Pietarilaisen ikonista. Bialowiezassa pyhän Nikolaoksen kirkko sekä vielä Bialystokissa Hagia Sofian kirkko, mihin olimme kutsutut Bialystokin ja Gdanskin arkkipiispa Jaakobin toimesta Jumalanäidin syntymän juhlan juhavigiliaan, minkä arkkipiispa hiippakuntansa papiston kanssa toimitti sekä meidän papistomme arkkimandriitat Sergei ja **Hermann** ja diakoni **Erkki**.

Luostareista Jumalanäidin syntymän naisluostari Zwierkissa oli ensimmäinen kohteemme. Noin seitsemän vuotta sitten perustetusta luostarista meille kertoi luostarin nuori igumenia **Anastasia**. Hän kertoi luostarin synnystä ja ikoneista sekä esitteli heidän upean puutarhansa ja puistonsa. Luostarissa kilvoittelee kolmekymmentä nunnaa. Ennen kuin lähdimme igumenia esitti meille kutsun tulla heidän praasniekkaansa. Niinpä palasimme tänne vielä 21.9. Jumalanäidin syntymän juhlanäpä. Muistelimme myös Konevitsan luostaria ja konevitsalaisia tänä "meidänkin luostarin" juhlapäivänä. C prazdnikom !

Odrynkissa pyhien Antoni ja Feodosi Kiovalaisten skiittaa, mikä on rakennettu peltojen ja soitten keskellä olevalle saarelle, esitteli sitä johtava arkkimandriitta **Gabriel**. Hän kutsui työläisensäkin töittensä äärestä tervehtimään suomalaisia arkkimandriittoja. Tutustumiskierroksen päätteeksi nautimme kaikki yhdessä iltapäiväteen viehättävässä trapesassa.

Jablecznassa tutustuimme pyhän Onufrioksen miesluostariin. Kirkko, ympäristön esittely. Lounas. Nopeimmat juoksivat tsasounalle, mikä on aivan Valkovenäjän ja Puolan rajana olevan Buk -joen rannalla, noin puolitoista kilometriä luostarista. Tämän luostarin veljestö on luostarin johtajan arkkimandriitta Athanasioksen siunauksella auttanut Heinäveden Valamon luostaria slaavinkielisissä palveluksissa. Neljä eri pappismunkkia sieltä on ollut eripituisia aikoja Uudessa Valamossa.

Jumalanäidin syntymän naisluostarin praasniekassa Zwierkissä 21.9., Bialystokin ja Gdanskin arkkipiispa Jaakobin vastaanotolla. Pyhien Marian ja Martan naisluostarin ristiviidakkoa.

Pyhän Hengen kirkon torni Bialystokissa.

Grabarkassa pyhien Marian ja Martan naisluostari, jota pidetään ortodoksisen Puolan tärkeimpänä pyhiinvaelluskohteena, on vaikuttava paikka. Luostari on perustettu vuonna 1947, mutta paikan historia ulottuu vuosisatoja taaksepäin. Kirkolle johtavat pitkät, leveät kiviportaajat ja viimeistään portailta jo näet valtavan ristiviidakon, mikä ympäröi kirkkoa ja ulottuu laajalle alueelle pihapiirissä. Pyhiinvaeltajat tulevat ristien kanssa ja jättävät ristinsä kirkon mäelle kierrettyään polvillaan kirkon ympäri kolmasti. Kirkko on Kristuksen kirkastumiselle pyhitetty ja praasniekan aikaan tuhannet ja taas tuhannet ihmiset, myös muualta Euroopasta vaeltavat tänne jättämään ristinsä. Vuonna 1990 puinen kirkko oli tuhopolletettu, mutta pian oli aloitettu uuden rakentaminen. Palaneen kirkon tilalle tehtiin kivi-kirkko, mikä ulkovuorattiin niin, että se näyttää puukirkolta. Osallistuimme vigiliaan ja saimme viettää ihastuttavan hetken trapesan igumenia **Hermionen** seurassa.

Sakissa sijaitsee vaatimaton, vanhaan kouluun perustettu pyhän Demetrios Thessalonikilaisen miesluostari, minkä kotikirkko on pyhitetty pyhälle Nektarios Eginilaiselle. Sunnuntaisin he toimittavat palvelukset vähän matkan päässä mäellä sijaitsevassa sinisessä puukirkossa. Ajatuksissa on saada kirkon lähelle myös veljestölle asuinsijat eli siirtää luostari sinne. Näitä kertoili igumeni **Timofei** ja muisteli myös matkojaan pohjoiseen Suomeen.

Zaleszanyyn, missä sijaitsee suurmarttyyri Katariinan skiitta, ei ole pitkä matka Sakista. Pieni skiitta. Skiitan johtaja äiti **Elisabet** kertoi meille skiitan synnystä ja elämästä.

Kirkko- ja luostarivierailujen ohessa ehdimme käydä tervehtimässä aitauksissaan eläviä biisoneita ja tutustua Bialowiezan kansallispuistoon, mikä on Unescon suojelukohde. Myös alueen museossa kävimme opastetun kierroksen. Ruokapaikkamme yhteydessä oli pieni viehättävä kotimuseo, missä paikan isäntä kertoi meille ajoista joskus ennen. Miten paljon ihmisiä mahtuikaan asumaan saman katon alle ja miten

vähällä silloin pärjättiin. Kävimme myös hevosajelulla Bialowiezan raitilla. Näin kuulemma kuuluu tehdä siellä.

Viikkoon mahtui paljon asioita, päivät olivat pitkät, mutta me jaksoimme kaikki hyvin. Rovastit, paikallisisäntämme ja -oppaamme isä **Aadam** Varsovassa ja isä **Vladimir** Bialystokissa, kiitos heidän. Tuntui, että matkamme oli siunattu. Matka johdatti meidät monien pyhien äärelle. Saimme osallistua puolalaisten ortodoksien kanssa heidän jumalanpalveluksiinsa. Rukoilla ja kiittää yhdessä heidän kanssaan.

Paljon oli puheita ja kiitoksia. Kiitoksia tuli niin metropoliitta Savvalta kuin pienimmän seurakunnan kirkkoherralta Suomen ortodokseille, jotka ovat avustaneet Puolan ortodoksista kirkkoa. Suhteet ovat olleet kiinteät ja aktiiviset erityisesti 1980-luvulla. Tämän suomalaisen tukiverkon yksi edustaja on ollut Helena Pavinskij, joka on palkittu mm. Puolan ortodoksisen kirkon Maria Magdaleenan kunniamerkillä. Hän on Puolaa varten kääntänyt venäjän kielelle Ortodoksisen Nuorten Liiton julkaisemaa lapsille ja nuorille tarkoitettua aineistoa ja on ollut muiden mukana opettamassa kirkkoherroille nuorisotyön ja leirien järjestämistä. Hän on ollut aktiivisesti mukana Syndesmoksen

nuorisotyössä, kun Puolan ortodoksinen nuorisojärjestö liittyi Syndesmoksen jäseneksi.

Monelta taholta esitettiin, että kirkkojen, luostareiden, seurakuntien ja seurakuntalaisten kesken alkaisi uusi aktiivinen kanssakäyminen.

Nyt ymmärtäen, että vähintään viikko tarvitaan aikaa Bialystokin alueen pyhiinvaellukseen, kiitän lämpimästi Ortodoksinen Veljestö ry:tä, isä Sergeitä ja Helena Pavinskijä sekä koko ryhmää hyvin onnistuneesta matkasta.

Pyhiinvaeltaja
Riitta Vainikka

(Ortodoksinen Veljestö ry:n jäsenlehdessä julkaistusta matkakertomuksesta lyhennetty versio)

Ortodoksinen Veljestö pyrkii ortodoksisen kristillisen elämän syventämiseen ja ortodoksisuuden tunnetuksi tekemiseen. Veljestön jäseneksi hakeudutaan jäsenanomuksella. Yhdistys on kustantanut ja julkaissut runsaasti ortodoksista kirjallisuutta sekä järjestänyt useita pyhiinvaellusmatkoja. Yhdistystä johtaa Valamon luostarin johtaja, arkkimandriitta Sergei.

Pyhän Onufrioksen luostari on lainannut veljiään Uuden Valamon slaavilaisiin palveluksiin.

Pyhä kateus

Kateutta – tällä kertaa pyhää – on alettu suositella eri kirkkoista tulevien kristittyjen tapaamisiin. Kristittyjä pyydetään miettimään, mitä toisilla kristityillä on sellaista, mikä sinulta ja kirkoltasi puuttuu mutta jonka sinäkin mielelläsi omistaisit.

Illanistujaisissa, joissa kaikki tosin olivat luterilaisia, tuli vastaukseksi kuin yhdestä suusta: Neitsyt Maria. Ehkä juuri tämän vuoksi monet luterilaiset hakeutuvat mielellään ortodoksiseen liturgiaan tai katoliseen messuun. Näihin meitä vetää äidin ikävä.

Marialla on toki sijansa luterilaisessa kirkosakin, mutta meillä on kuin sordino päällä. Uskontunnustuksessa sanomme ”ja syntyi neitsyt Mariasta”, kirkkovuodessa meillä on Marian ilmestyspäivä ja virsikirjassa Marian päivän virret. Monet keskiaikaiset kirkkomme kantavat yhä nimeä Marian kirkko tai Turun puolella Maarian kirkko.

Mutta silti meidän on ikävä. Emme ikävöi Mariaa kuin kaukaista ja tavoittamatonta henkilöä, vaan kuten uskonsisarta jonka seurasta haluaisimme nauttia enemmänkin. Maria ei kuulukaan vain ortodoksiseen ja katoliseen kirkkoon vaan luterilaiseenkin.

Luterilaisten on vain palautettava mieleen, mitä Martti Luther ja hänen nimeensä liitetty kirkon uudistusliike opettivat. Niiden opetus Mariasta on runsaampi kuin nykyisestä niukkuudesta voisi päätellä.

Martti Lutherin yksi merkittävimmistä kirjoituksista oli juuri Marian ylistyslaulun selitys vuodelta 1521. Paavi Leo X:n kerrotaan lukeneen kirjan tietämättä kuka oli kirjoittaja ja todenneen, että autuaat ovat ne kädet, jotka ovat tämän kirjoittaneet.

Reformaatio liittyikin kirkon perinteiseen opetukseen Neitsyt Mariasta, erityisesti Efeson (431) ja Konstantinopolin (553) kirkolliskokousten opetukseen autuaasta neitsyt Mariasta Jumalan äitinä ja korkeasti

Lomonosovista löytynyt, Konevitsaan palannut Konevitsalaisen Jumalanäidin ikoni.

ylistetynä neitsyenä. Ns. tunnustuskirjoissa sanotaan myös, että Maria yhä rukoilee kirkon puolesta.

Luterilaisten ei siis tarvitsekaan kadehtia Neitsyt Mariaa, Jumalan äitiä, ortodokseilta ja katolilaisilta. Hänet meillä jo on. Maria kuuluu evankeliumiin ja pyhien yhteyteen.

Kadehtia saamme sitä luontevuutta, jolla ortodoksisissa ja katolisissa seurakunnissa rukoillaan ja lauletaan Ave Mariaa, akatis-toksia, kunnioitetaan ja rakastetaan Neitsyt Mariaa, pyydetään häntä rukoilemaan uskovien ja kirkkonsa puolesta.

Meidän ei tarvitse jäädä pyhäksikään kutsuttuun kateuteen. Kadehtimisen sijasta voimme yhtyä yhteiseen rukoukseen: ”Pyhä Maria, Jumalan äiti, rukoile meidän syntisten puolesta nyt ja meidän kuolemamme hetkellä.”

Heikki Jääskeläinen

KONEVITSA RY:N SÄÄNNÖT

1 § NIMI JA KOTIPAIKKA

Yhdistyksen nimi on KONEVITSA r.y. ja kotipaikka Helsinki.

2 § TARKOITUS JA TOIMINTAMUODOT

Yhdistyksen tarkoitus on aatteellisesti ja taloudellisesti tukea Konevitsan luostarin aineellista ja henkistä elämää sekä tulevaa kehitystä. Toiminta tapahtuu luostarin kanssa yhteistyössä, Karjalan ja koko Suomen arkkipiispan ja Pietarin ja Laatokan metropolin siunauksella.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen luostariin pyhiinvaellus- ja y.m. matkoja sekä kehittää tähän liittyvää palvelutoimintaa saarella. Lisäksi yhdistys yhdessä luostarin kanssa järjestää jäsenilleen kursseja, vapaaehtoisuuteen perustuvia tutkimus- ja työleirejä sekä on mukana kehittämässä luostariin peruselinkeino toimintaa ym. tuotantoa saarella.

Toimintansa tukemiseksi yhdistys voi ottaa vastaan avustuksia, lahjoituksia, testamentteja, toimeenpanna rahankeräyksiä, myyjäisiä ja arpajaisia, hankittuaan asianomaisen luvan, sekä harjoittaa tiedotus- ja julkaisutoimintaa luostaritradiation ja pyhiinvaellustietouden edistämiseksi myös yhteistyössä vastaavien muiden järjestöjen kanssa.

Yhdistyksellä voi olla toimintaansa varten tarpeellista kiinteätä omaisuutta.

3 § JÄSENET

Yhdistyksen jäseniksi voivat liittyä yksityishenkilöt ja oikeuskelpoiset yhteisöt ja yhdistykset. Yhdistyksen jäsenistä yksi kolmasosa (1/3) saa olla ulkomaalaisia. Yhdistyksen jäsenet hyväksyy hallitus. Hallitus voi erottaa yhdistyslain 14 §:n perusteella jäsenen yhdistyksestä. Vastaavasti voi myös jäsen erota yhdistyksestä.

Kunniajäsenikseen yhdistys voi vuosikokouksessa tehdyllä päätöksellä kutsua toimintaansa ansiokkaasti edistäneitä henkilöitä. Kunniajäsenehdokkaan tai -ehdokkaat vuosikokoukselle esittää hallitus.

Jäsenten tulee suorittaa yhdistykselle vuotuinen jäsenmaksu, jonka suuruus määrätään vuosikokouksessa.

Yhdistyksen kokouksissa on kaikilla jäsenmaksunsa kokoukseen mennessä suorittaneilla jäsenillä yhtäläinen äänioikeus.

Yhdistyksellä voi olla paikallisia alaosastoja.

4 § HALLITUS

Yhdistyksen hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja kuusi (6) jäsentä. Hallituksen jäsenten toimikausi on kaksi (2) vuotta niin, että kolme (3) jäsentä on vuosittain erovuorossa.

Hallitukseen kuuluu varsinaisten jäsenten lisäksi Konevitsan luostarin varajohtaja itse oikeutettuna. Varajohtajalla on hallituksen kokouksissa puheoikeus.

Hallitus valitsee keskuudestaan vuodeksi kerrallaan varapuheenjohtajan. Samoin hallitus valitsee vuodeksi kerrallaan sihteerin ja taloudenhoitajan sekä muut tarpeelliset toimihenkilöt, jotka voivat olla hallituksen ulkopuolelta. Hallitus voi myös asettaa juoksevia asioita hoitamaan keskuudestaan työvaliokunnan.

Hallituksen kutsuu koolle joko puheenjohtaja tai tarvittaessa varapuheenjohtaja kirjallisesti vähintään neljätoista (14) vuorokautta ennen kokousta.

Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja kolme (3) jäsentä on paikalla.

Äänten mennessä tasan, ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi henkilövaaleissa arpa.

5 § NIMENKIRJOITUS

Yhdistyksen nimen kirjoittaa puheenjohtaja yksin tai varapuheenjohtaja sihteerin kanssa.

6 § TILIT

Yhdistyksen tilikausi on kalenterivuosi. Yhdistyksen tilinpäätös ja toimintakertomus on jätettävä tilintarkastajille viimeistään neljätoista (14) päivää ennen vuosi-kokousta.

7 § YHDISTYKSEN KOKOUKSET

Yhdistyksen vuosikokous pidetään vuosittain hallituksen määräämänä päivänä ennen maaliskuun loppua.

Yhdistyksen kokoukset kutsuu koolle hallitus. Kokouskutsu on toimitettava viimeistään neljätoista (14) päivää ennen kokousta joko lähettämällä kutsu kirjallisena kullekin jäsenelle tai ilmoituksella hallituksen määräämissä lehdistä.

Ylimääräinen kokous pidetään, kun hallitus katsoo sen tarpeelliseksi tai vähintään kymmenes (1/10) osa yhdistyksen jäsenistä sitä hallitukselta kirjallisesti pyytää ilmoitetun asian käsittelyä varten. 1

Kokous on pidettävä kuudenkymmenen (60) päivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

Päätökset yhdistyksen kokouksissa tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä.

8 § VUOSIKOKOUS

Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat.

- 1) kokouksen avaus
- 2) kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 3) valitaan kokouksella puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjantarkistajaa
- 4) hyväksytään esityslista
- 5) esitellään yhdistyksen kuluneen vuoden toimintakertomus
- 6) esitellään yhdistyksen kuluneen vuoden tilikertomus ja tilinpäätös
- 7) kuullaan tilintarkastajien lausunto

- 8) vahvistetaan tilinpäätös
- 9) päätetään vastuuvapaudesta
- 10) hyväksytään kuluvan vuoden toimintasuunnitelma
- 11) päätetään jäsenmaksun suuruudesta
- 12) hyväksytään kuluvan vuoden talousarvio
- 13) päätetään kunniajäsenistä
- 14) valitaan yhdistyksen puheenjohtaja, joka toimii hallituksen puheenjohtajana
- 15) valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten kolmen (3) tilalle
- 16) valitaan yksi (1) tilintarkastaja ja hänelle varamies
- 17) käsitellään muut hallituksen tai jäsenien esittämät asiat
- 18) kokouksen päätös

Jäsenien kokouksissa esittämät asiat voidaan ottaa niissä käsiteltäviksi, ei kuitenkaan päätettäviksi. Jos jäsen haluaa jonkin asian yhdistyksen kokoukseen päätettäväksi, tekköön kirjallisen esityksen hallitukselle niin hyvissä ajoin ennen kokousta, että hallitus ehtii määrittellä kantansa siihen.

9 § SÄÄNTÖJEN MUUTTAMINEN

Sääntöjen muuttamiseen tarvitaan kolme neljäsosa (3/4) äänten enemmistö.

10 § YHDISTYKSEN PURKAMINEN

Yhdistyksen purkamiseen tarvitaan kolme neljäsosa (3/4) äänten enemmistö.

Jos yhdistys purkautuu, on sen varat käytettävä yhdistyksen tarkoitusta tai sitä lähinnä palvelevan toiminnan hyväksi purkautumisesta päättäneen kokouksen päätöksen mukaan.

KONEVITSA RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

lauantaina 6. helmikuuta 2016 klo 13

dominikaanien kulttuurikeskuksessa
Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 B, Helsingin Kruununhaassa.
Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Vuosikokousesitelmän pitää kuvittaja ja ikonimaalari

Ulla Vaajakallio

aiheenaan maalaamansa

**Konevitsan Jumalanäidin ikonin
elämänkertakoni**

Tervetuloa kuuntelemaan vuosikokousesitelmää ja vuosikokoukseen!

Konevitsa ry:n hallitus

Konevitsa ry:n seinäkalenteri 2016

Konevitsa ry:n vuoden 2016 seinäkalenteri on pysty ja A4-kokoinen. Kun tämän vuoden kalenterissa liimasidonta ei oikein kestänyt, palasimme kierresidontaa. Suomalaisen kalenterin lisäksi siihen on merkitty Konevitsan luostarin juhlapäivät.

Kansikuvan otti **Marja Söderlund**, muita kuvaajia ovat **Raija Hörnberg, Heikki Jääskeläinen, Maiju Konttinen, Veikko Muuronen, Kaisa Paavilainen** ja **Anna Voskresenskaja**. Kalenterin kokosi jälleen **Asta Rosenström-Fortelius**.

Kalenterit myydään **15 euron kappalehintaan + postituskulut**. Tuotto lahjoitetaan luostarille. Kalenteria voi tilata Asta Rosenström-Forteliukselta puh. 044 313 3740 tai sähköpostitse [asta.rosenstrom\(at\)gmail.com](mailto:asta.rosenstrom(at)gmail.com).

Toivomme, että vaikeutuneesta postinkulusta huolimatta kalenterit saadaan tilaajille hyvissä ajoin ennen joulua.

Vuoden 2015 jäsenmaksun ehtii vielä maksaa

Vuonna 2015 jäsenmaksut ovat olleet:

henkilöjäsen 20,- euroa/vuosi

ainaisjäsen 300,- euroa

yhteisöjäsenmaksu 85,- euroa (mm. yritykset, seurakunnat, yhdistykset)

Jos löydät tämän tiedotteen välistä tilillepanokortin, se on merkki siitä, että jäsenmaksusi on vielä maksamatta. Toivomme maksua tilille tämän vuoden puolella.

Jäsenmaksutuotot ovat yhdistykselle sikäli tärkeitä, että niillä pyrimme kattamaan yhdistyksen oman toiminnan eli postitukset ja painatukset hallituksen jäsenten maksaessa matkansa ja majoituksensa itse. Muut yhdistyksen tilille tulevat varat välittyvät luostarille lahjoituksen yhteydessä esitettyyn kohteeseen tai luostarin ja hallituksen yhteisesti päättämään tarkoitukseen.

Kuten igumeni Aleksandr omassa katsauksessaan kertoo, Konevets-laivan kunnostus on venynyt suunniteltua pidemmäksi ja tullut ennalta laskettua kalliimmaksi. Konevitsa ry onkin osoittanut tämän vuoden kertymänsä laivan kunnostukseen. Myös Viipurin ja Priozerskin hiippakunnan keräys Konevets-laivan hyväksi jatkuu.

Konevitsa ry:n tilille Nordea **FI32 2401 1800 0138 97** voi osoittaa myös lahjoituksia luostarille maininnalla "Lahjoitus". Lahjoituksen kohteen voi myös yksilöidä.

Jäsenmäärämme on vuodesta vuoteen ollut vakaat 260, kun jäsenyydestä luopuneet ovat vastaavasti korvautuneet uusilla jäsenillä. Tänä syksynä yhdistyksemme on saanut myös uuden yhteisöjäsenen, kun Hämeenlinnan ortodoksisen seurakunnan tiistaipiiri päätti liittyä jäseneksi. Hämeenlinnalaiset toivotamme sydämellisesti tervetulleiksi!

Yhdistyksen jäseniksi voivat liittyä yksityishenkilöt ja yritykset, seurakunnat ja yhdistykset, jotka haluavat edistää Konevitsa ry:n tarkoitusta sekä auttaa luostaria. Yhdistykseen voivat liittyä muutkin kuin ortodoksisen kirkon jäsenet.

Jäseneksi liittyvä maksaa yhdistyksen jäsenmaksun ja Kirjoittaa viestikenttään nimensä, osoitteensa ja maksun aiheen. Jäseneksi voi ilmoittautua myös osoitteessa <http://www.konevitsary.fi/lomake.html?id=3> . Siis yhdistyksemme kotisivuilla.

JÄSENTIEDOTE 1/2016

Seuraavaan tiedotteeseen otamme mielellämme juttuja Konevitsaan liittyvistä aiheista ja kokemuksista 10.2. mennessä osoitteeseen heijaa@saunalahti.fi .

KUN MUUTATTE

Hyvät Konevitsan ystävät, ilmoittakaa yhdistyksen sihteerille uusi osoitteenne jäsentiedotteen postittamista ja muuta yhteydenpitoa varten.

Hallitus kokoontui Joroisissa

Varkauden kirkkoherra isä **Bogdan** esitti tammikuisilla kirkkokahveilla 2014 toivomuksen, että Konevitsan luostarin igumeni **Aleksandr** vierailisi useamminkin Varkaudessa ja Joroisissa.

Toivomuksilla on taipumus myös toteutua. Niinpä igumeni Aleksandr toimitti isä Bogdanin kanssa liturgian Joroisten Kaitaisissa Pyhän Georgios Voittajan tsasounassa 3. lokakuuta sekä vigilian ja sunnuntailiturgian Varkauden Kristuksen taivaaseen astumisen kirkossa. Vierailun yhteydessä Konevitsa ry:n hallitus piti kokouksensa Georgios Voittajan trapesassa.

Igumeni Aleksandr kiitti Varkauden kirkkoherraa, isä Bogdania, kanttori **Maria Bondarenkoa** ja keskuksen emäntää, pianotaiteilija **Anastasia Injushinaa** kauniista palveluksesta Georgios Voittajan tsasounassa.

Konevitsa-kvartetin joulukonsertit Pyhän Georgios Voittajan tsasounassa

Konevitsa-kvartetti Kataisten Pyhän Georgios Voittajan tsasounassa 11.1.2014.

Kataisten ja Konevitsan yhteys on muutenkin vahva. Kun Konevitsa-kvartetti laulaa joulupalveluksissa Uuden Valamon luostarissa Heinävedellä, se pitää joulukonsertit Georgios Voittajan tsasounassa tiistaina 22.12. klo 18.30 ja keskiviikkona 23.12. klo 18.30. Lipun hintaan sisältyvät joulukahvit keskuksen trapesassa. 15 euron hintaisia lippuja voi varata sähköpostilla info@stgeorge.fi. Yhteen konserttiin mahtuu 60 kuulijaa.

Pyhän Georgios Voittajan tsasounan jouluohjelmasta saa tietoja ja matkustusohjeita osoitteesta <http://stgeorge.fi>.

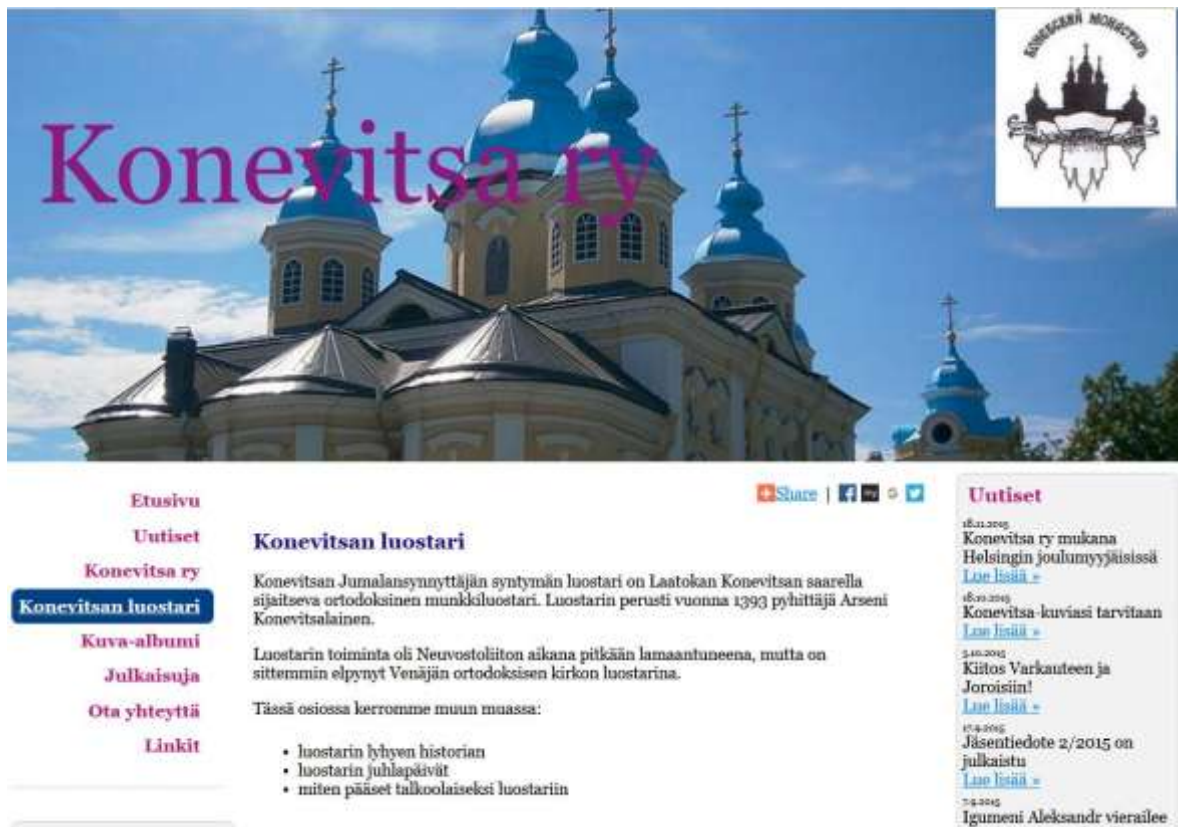
2 lk

Läh.:

Konevitsa ry

Soittajantie 3 L 85

FIN-00420 Helsinki

Konevitsa ry

Konevitsan luostari

Uutiset

18.11.2015
Konevitsa ry mukana Helsingin joulumyyjäisissä
[Lue lisää](#)

18.09.2015
Konevitsa-kuviasi tarvitaan
[Lue lisää](#)

2.10.2015
Kiitos Varkauteen ja Joroisiin!
[Lue lisää](#)

17.8.2015
Jäsentiedote 2/2015 on julkaistu
[Lue lisää](#)

7.8.2015
Igumeni Aleksandr vieraillee
Toukokuun 15. Vuokko...

- luostarin lyhyen historian
- luostarin juhlapäivät
- miten pääset talkoolaiseksi luostariin

Marras- joulukuun vaihteessa <http://www.konevitsary.fi> -sivuilla oli 74 000 käyntikertaa. 70 000 ylittyi elo- syyskuun vaihteessa. Facebookin keskusteluryhmässä Konevitsan kävijät ei ole laskuria. Jäseniä ryhmässä on 122. Ryhmään pääsy edellyttää kirjautumista Facebookiin.

Toimitus ja taitto Heikki Jääskeläinen.

Tiedotteen kuvia ovat ottaneet Heikki Jääskeläinen, Erja Lehtonen, Helena Pavinskij, Pekka Sankilampi, Marja Söderlund, Riitta Vainikka ja Anna Voskresenskaja.

Kopio Niini / Tyylipaino, Helsinki, 2015